

ESPLAIS LITERARIS

A Sant Celoni

Jo sé una vila blanca, dessota una muntanya
que admira Catalunya amb gran amor i seny;
és tant i tant formosa, que no'n té cap Espanya
tant bella, exhuberantia, com és nostre Montseny.
I aquest, dóna a la vila, ses aigues transparentes
que brollen de ses penyes, en ric manantial,
i el món que se'n adóna, hi acut a grans empentes,
atret de ses belleses i fama mundial.

Perxò jo recordant-me d'aqueixes aigues riques,
vinc altra volta a tú, i tu em vivifiques
mon organisme inhàbil per les reaccions.

Així, quan jo em presento de nou a casa meva,
i em veuen sà i alegre, dic qu'és per virtut teva
si hi ha hagut, ¡oh Sant Celoni!, en mi transformacions.

LLUÍS G. PONS, *prevere*.

Bocetos al Carbón

MUCHACHAS CELONESAS

Srta. ELVIRA GUASCH

Como mariposas que vuelan veloces,
blancas y sutiles son tus lindas manos,
que arrancan las notas sentidas y dulces
de inspiradas obras de Litz y Granados.

Eres de belleza reina portentosa;
son tales tus gracias, que con justa fama,
el pueblo te admira y te llama hermosa,
y tus mil encantos muy alto proclama.

Y entre la escultura de tu lindó cuerpo,
y el arte y virtudes de tu alma pura,
eres tu la musa que eligiera Homero
para hacer sus versos de amor y ternura.

J. MARVI

Feminisme

A Joan Majó Guerris, sincerament

Es parla molt del feminisme i malament. Això, deixant apart als que diuen mal del feminisme per no concebre'l emmoïllat a la seva manera de pensar.

La qüestió és que la dona en pugna amb Shopenhauer i Vargas Vila vol reivindicar el sexe, apart les carrincloneries ramplones dels pessimistes. Afectats per aquesta odissea de modernitat femenina, fins els poetes han plorat la futura desolació de no poguer inspirar un nou madrigal en les policromes cabelleres de les filles de Venus.

Jo felicito a totes les femelles rebels a la tradició. La dona ha fet molt bé que per higiene i sol·licitud fugir del jou de la costum ambient. Això sí, molt conforme amb les *garçones*; però amb l'atenció de que no confín massa la

seva testa a les estisores de *Figaro*; com diu un escriptor amic meu. Deu també i molt confiar-la al pedagog i educador que l'ensenyarà a prosseguir envers el sentit comú.

El verdader feminisme no li nega cap dret a la dona; però tampoc li perdona cap deure. Ella de portes endins, en la llar, deu complir com a mare, i de parets enfora gaudir de les llibertats que gaudeix un home decent i educat sense escrúpols; apart l'esclavitud que la fa ficticiament delicada i també dels llibertinatges de les coses exagerades que la fan prosàica i crudel.

Indiferenta sempre a la crítica infecciona de les amigues, dels veïns i del merlot en la seva tribuna; amb l'intel·ligència de que essent conscient de que aima l'amor, la vida i la llum, res més l'ha de preocupar, sinó la seva anhel emancipadora.

Abans que tot, no oblidar d'instruir-se per aprendre alçar el vol i desfer un per un tots els lligams que la subjecten als egoïsmes més suïcides dintre la societat, puix l'emancipació de la dona és obra de la dona mateixa. Deu intensificar la seva lluita en la heròica bohèmia per l'ideal amb veritable afany de nivellar la seva personalitat amb l'home i demostrar-li que de un a un va cero.

Vindrà un dia, i no s'espantin les lectores i els lectors, que quant la dona hagi deixat d'ésser una dàlia per enlairar-se a ésser una dona virtuosa; quan la seva ànima sigui un tresor de llum pura i sensitiva, a base de la educació poderosa; quant resti exclosa íntegrament de les flaqueces de l'art d'agradar amb posicions voluptes, amb converses eròtiques, abandonant la *toilette* i la mania de volguer ensenyar més pellatge que el que la moda l'hi permet i cansada de la continua revolució de les modes, es dirigirà vençuda a la moda única, higiènica i sociable, paral·lela a la de l'home, quina la farà grandiloquentment bella per tenir el seu sexe en harmonia amb el del sexe fort.

Allavors, ambdós, amb la seva propietat personal, podran formar creient i creant belles i formoses parelles, modelant la perfecció de les noves generacions, que ja des de les cançons del breçol als sublims alens d'educació que els inspirarà el mestre, fonamentaran un caire uniforme a base d'una humanitat de valents, la única que pot ésser lliure.

* * *

Som en uns temps que el món necessita molt de la veritat. El més lamentable és que la femella segueix educant-se-la malament. Deu en lloc de començar per el frivollisme de novel·la, de la música i el piano, per la elementalitat de les coses més indispensables, lletres, comptabilitat, fisiologia...

També en lloc d'ensinistrar-les a la presentació recepcional que té per epíleg la *soirée*, ensenyar-les a ésser heròiques amaçones de l'ideal.

Doncs, si és veritat que són amor, vida i bellesa, que es determinin accentuar-ho amb la seva abnegació, desrenoscant-se de l'arbre passional d'Eva i fugint de la secular flaqueça d'ésser vencedores i vençudes en aquest mercat d'amors fingits.

JOAQUIM GRAS QUERA